

Bobil-parkering på Tjuvholmen?

Teknisk etat i Hamar kommune foreslår at deler av parkeringsplassen på Tjuvholmen blir overnattingssted for bobil-turister. En fredelig, sentrumsnær plass med naturomgivelser, bademuligheter og med kort vei til sentrum kan gjøre byen til et attraktivt stoppested for turistene mener de.

AV
LAILA BAKKEN

Det er grusplassen på Tjuvholmen som foreslås som overnattingssted for bobil-turister.

Kommunen har vært i kontakt med Hamar båtforening og Hamar seilforening som begge har vært positive til at man kan prøve ut en slik ordning sommeren 1995.

«Teknisk» framhever at en bra eringsordning for bobiler på holmen kan hjelpe til at turistene stopper og tilbringer noe lengre tid i Hamar.

Det er kort vei til sentrum, som kan gjøre det fristende å handle i byen, flotte sjøomgivelser og bademuligheter. Og det er et eksisterende tømmeanlegg som turistene kan utnytte.

Unngår villcamping

Hvis ordningen skulle fungere tilfredstillende kommende sommer, kan det være aktuelt å utvide den planlagte tømmeasjonen for båttoaletter ved båthavna, til også å bli et

tømmeanlegg for bobiler.

Tjuvholmen er fra før godt overvåket på grunn av vakthold i båthavna, slik at man slipper å etablere nye vaktordninger. En bobilplass kan også virke preventivt mot båttyverier.

Unngå villcamping

Ved å legge til rette og henvise bobil-parkerende til en tilrettelagt og rimelig plass, kan man unngå villcamping i boligstrøk. Selv om dette ikke er noe stort problem i Hamar, er det gjerne på Nedre Storhamar, i strøket ved Torp Legesenter og K.A. Rasmussen bobil-turistene har funnet sitt hvilested. Og man anser mer kontrollerte former som en fordel.

Det er forslått at opphold på Tjuvholmen skal begrenses til to døgn, og at det kun skal være for bobiler. Verken campingvogner eller fortelt tillates.

Det er politikerne i teknisk styre som endelig avgjør om en prøveordning med bobilplass på Tjuvholmen skal settes i gang. Det skjer på møte førstkommande tirsdag.

Eiendomssalg i Ringsaker

32/471 og 32/472 fra Johannes Mikelsen til Uno Hårek Dahl Kristiansen og Ann Kristin Tømte for verdi kr 530.000,-.

32/176 fra Solveig Bergliot Lørum til Stein Skansberg for verdi kr 580.000,-.

72/46 fra Kolbjørn Hegge til Lilli-ann Hegge.

582/6/1 fra Per Aarlien til Randi en.

10 og 19/19 fra Lill-Ann Berg og Tor Even Evensen til Tor Even Evensen for verdi kr 300.000,-.

527/1/1339 fra Elfi Marie Saxrud til Linda Heidi Paulsen og Johnny Steinsvåg for verdi kr 245.000,-.

815/1/270 fra Inger Dagny Frigstad til Bjørn Arnesen for verdi kr 230.000,-.

743/16 fra Even Strand til Bjørn Magnhild Strand.

270/1 fra Jarle Magne Andsjøn til Tor Westerbakk for verdi kr 500.000,-.

346/11 fra Bernhardine Kar til Hallbjørg Andreassen og Britt Skar.

346/11 fra Hallbjørg Andreassen

og Britt Skar til Britt Skar for kr 24.450,-, verdi kr 26.000,-.

451/2 fra Magnus Hagen til Ella Hagen.

451/2 fra Ella Hagen til Trond Olav Hagen for verdi kr 200.000,-.

376/44 fra Magnus Vilhelmsen til Geir Erik Østerhagen og Reidun Flåhagen og 683/165 fra Thore Bjørke m.fl. til Rolf Granseth for kr 650.000,-, verdi kr 90.000,-.

686/5 fra Arild Sandbakken og Brdal Vegservice Eiendom A/S til Arild Sandbakken og Brumunddal Vegservice AS for verdi kr 110.000,-.

686/5 fra Arild Sandbakken til Brdal Vegservice Eiendom AS for verdi kr 110.000,-.

367/158 fra Amund Gropen til Hilde Edvartsen og Kai Morten Martinsen for verdi kr 580.000,-.

189/6 fra Geir Wullum til Ellen Høisveen Ekeberg og Morten Ekeberg for verdi kr 480.000,-.

198/1/10 fra Nicolai Bernsten til Marit Bøen.

Skjenkesøknad avslått

Søknaden om skjenkebevilling til den såkalte «Flytebrygga», den planlagte sommerrestauranten ved Skibladnerbrygga, ble avslått i hel- og sosialstyret onsdag. Det var et klart negativt flertall for avslaget, bare Høyres to representanter stemte for.

— 250 sitteplasser er veldig mye, spesielt når vi vet hvordan den eksisterende næringen sliter, sier Sverre Gården (KrF). Politikerne følte prospektet var noe dårlig dokumentert, men det er formannskapet som tar avgjørelsen.

Ledervalg i Lærerlaget

Tirsdag 9. mai holder Norsk Lærerlag i Hedmark ekstraordinært årsmøte. Lærerlaget skal da velge en ny ledelse som samsvarer med den endrede organisasjonsstrukturen. Representanter for førskolelærerne og skolelederne skal heretter være medlemmer av fylkesstyret. Vangnemda i Lærerlaget i Hedmark foreslår Aud E. Wasa (Elverum) som ny leder, etter at Steinar Vågen (Sør-Odal) har sagt nei til gjenvalg. Knut Heiberg (Hamar) foreslås som ny nestleder.

n'Odvar b

— Det var ekstra artig å gjøre ulovlige ting, hadde jeg tid til overs slapp jeg ut kaninene til lensmannen. Det sa Odvar Nordli til elevene ved Lovisenberg skole og deres besteforeldre, da han pratet om sine opplevelser fra krigen og frihetstvåren i går.

AV
HARALD VINGELSGAARD

Det var sjetteklassingene Gunn Hilde Kløvstad og Simen Pedersen som stilte Nordli direkte spørsmål - de fleste fra krigen.

— Hvor gammel var du da krigen startet?

— 12 år.

— Hva gjorde du etter sjuårig folkeskole?

— Jeg ble utvist i sjette klasse, da begynte jeg å arbeide på Tangen Brendert. Jeg har aldri tatt hele folkeskolen. Det merkes på meg, sier mange, svarte Nordli.

— Ble lærer'n arrestert?

— Ja, lærer'n ble arrestert og skolen stengt.

— Stod det propaganda i lærebøkene?

— Ja, vi hadde såkalt godkjent læremateriale. Men lærerne mine brukte dem ikke, det var årsaken til at de ble arrestert.

— Kunne du gå ut med kamera-tene dine?

— Det meste var forbudt. Det var ekstra artig å gjøre ulovlige ting. Hvis vi hadde tid til overs, slapp vi ut kaninene til lensmannen, sa Nordli.

— Var du med på noe som var farlig?

— Vi drev sivil ulydighet. Jeg hadde som hobby å snu alle vegskiltene i Romedal. Det var veldig mange. Dermed ble det vanskelig å ta seg fram der. Det var jo også hensikten, sa Nordli.

— Kunne du drive idrett?

— Nei, ikke offisielt. Men vi hadde egen idrettsbane i skogen. Om vinteren hoppet vi på ski, men vi visste ikke hvor hoppet var, for bakken var en kombinasjon av slalåmbakke og hoppbakke. Vi kjørte slalåm mellom treleggene og plutselig kom hoppet...

— Er det noe spesielt fra krigen du kan fortelle litt om?

— Det sterkeste inntrykket er fra kampen i april 1940. Det var harde kamper på Strandlykkja. Vi rømte til skogs. Der så og hørte vi litt av det som skjedde, fortalte Nordli. Han så blant annet røyken fra bombinga av Elverum.

Et fælt syn møtte ham da han kom tilbake fra skogen.

— Da vi kom ned igjen sa vi provisoriske krigskirkegårder.

Nordli fikk også spørsmål om hvordan han opplevde ungdomstida?

— Jeg var svært heldig. Sjøl om vi hadde problemer med mat og klær, var ikke det så nøye for oss den gang. Men etter freden tok det lang tid før jeg torde å prate med ukjente folk, sa Nordli. Han fortalte at klassekamerater ble torturert og at andre plutselig forsvant.

— Hva gjorde du da freden kom?

— Da var det fest på Tangen. Den husker jeg, svarte Nordli.

Lovisenberg skole var feststemt i rødt, hvitt og blått i går. Elevene

Drev sivil ulydighet

mot lensmannens

kaniner under krigen

stilte spørsmål til Nordli og fem andre som opplevde krigen. Elevene underholdt med blant annet sang.

— Et fantastisk arrangement, sa Nordli etterpå.

INTERESSANT: Odvar Nordli, som har vært statsminister, hadde mye interessant å fortelle om krigen til sjetteklassingene Gunn Hilde Kløvstad og Simen Pedersen og de andre ved Lovisenberg skole i går.

HITLER: Tea Engen Andersen og Kristin Dolva Bergersen i sketsj om papegøya som ikke ville støtte Hitler.

BARN OG KRIG: Hvordan var det å være barn under krigen? Bjørn Pandum og Caroline Jonassen spurte Stein Frogner om det i går.

e utvist fra skolen

Fem om krigen på Hedemarken

Barn under krigen

— Vi hørte ikke radio under krigen. Den ble tatt fra oss, fortalte Stein Frogner under arrangementet til minne om at det er 50 år siden Norge ble et fritt land etter krigen.

Frogner fikk spørsmål fra første klasse ved Bjørn Pandum og Caroline Jonassen. Frogner var ni år da krigen brøt ut.

- Hva lekte du med?
- Vi hadde treleker og balleker, men ingen ordentlig ball.
- Fikk du leke ute om kvelden?
- Ikke etter klokka åtte. Da måtte jeg i seng, ikke bønn om annet.
- Kjente du noen som ble drept?
- Ja.
- Hørte du skudd og så du noen drepte?
- Ja, jeg hørte skudd, men så heldigvis ingen drepte.
- Så du stridsvogner og raketter?
- Jeg så veldig mange kanoner, svarte Stein Frogner.

Husmor under krigen

— Vi brente erter for å få kaffe. Men den smakte ikke noe godt, fortalte Karen Helstad.

Karen Helstad var husmor under krigen og fikk blant annet disse spørsmålene fra andreklassingene Karoline Hommelstad Os og Tom Viggo Indseth.

- Hva spiste du under krigen?
- Vi hadde mjølk, egg, kjøtt og flesk og led ingen nød. Men vi måtte være forsiktige med å bruke smør. Vi hadde ofte stekfett på brødskiva i mangel på smør.
- Hva gjorde dere for å skaffe nok å spise.

- Mange i by'n, i Hamar, dyrket i kjøkkenhagen.
- Hva gjorde dere da klærne var utslitt?
- Vi sydde om dynetrekk til klær, for eksempel.
- Var det mer arbeid for husmora da enn nå?
- Vi brukte vaskebrett og skytte klærne i elva under krigen. Det er lettere å være husmor i dag, slo Helstad fast.

Rømte til Sverige

— Jeg flyktet til Sverige i 1943, som 16-åring, fortalte Audhild Lauritzen til elevene og besteforeldrene i går.

Tredjeklassingene Sturle Bekkevold og Helene Berg stilte henne en rekke spørsmål, blant andre:

- Hvorfor flyktet du?
- Far og en bror flyktet i 1941 fordi far gjorde illegalt arbeid, fortalte hun. Audhild traff til slutt sine nærmeste igjen i Sverige.
- Hvor lang tid tok flukten?
- Jeg brukte tre dager og fikk hjelp av fire personer som loset oss over grensa og inn i Sverige.
- Hva tenkte du på da du flyktet?
- At jeg måtte komme fram.
- Traff du kjente i Sverige?
- En gang møtte jeg ei svensk dame som bodde i Hamar. Hun hadde med hilsninger fra kjente i Hamar. Ellers traff jeg en Hamar-mann.

Kom fra Nord-Norge

Hans Trollvik bodde i Lyngen, hørte at tyskerne hadde brent ned Finnmark og ble tvangsevakuert

fra familiens store eiendom - sørover.

Fjerdeklassingene Lovise Borud og Jan Fredrik Bekkevold stilte ham spørsmål i den forbindelse.

- Hva tenkte du da du fikk vite at du måtte flykte?
- Vi som bodde i Lyngen fikk vite - via rykter - at Finnmark brant, da var jeg 24 år.

Trollvik og familien hadde en stor eiendom. Han mistet far sin før han måtte forlate hjemmet.

- Vi reiste ikke frivillig, vi ble tvangsevakuert.
- Trodde du at du skulle dø?
- Ja, jeg tenkte mye på det. Jeg må innrømme at vi ba til Gud, sa han.

Trollvik avsluttet i går med å syngte to fine sanger på samisk.

Fange på Grini

Jens Mæhlumsæter satt i fangenskap på Grini under krigen. Der var han vitne til mye fælt.

Han fikk spørsmål fra femteklassingene Torstein Frogner og Linn Sylju Arntsen.

- Hvordan var det på Grini?
- Et omfattende spørsmål. Jeg fikk ny identitet. Jeg ble fange. Jeg fikk nummer 3874 på jakka og bukse. Det var kadaverdisiplin der, fortalte Mæhlumsæter.
- Hvordan fikk du tida til å gå?
- Jeg var i vaskuteleveringa og måtte gå rundt med klær til tre-fire tusen personer i leiren.
- Var det russiske fanger på Grini?
- Ja, fanger fra Kola-halvøya, svarte Mæhlumsæter som satt fanget de siste sju månedene av andre verdenskrig på Grini.